

Spis treści

1937. W Hollywood przed Gwiazdką	7
1943. W Birkenau, na innej planecie	13
1946. W Paryżu z Remusem	103
1973. Z Hollywood do Oświęcimia i z powrotem	117
1999. W Zayante Creek nad strumieniem	185
Bibliografia	241

W 1943 roku do obozu w Auschwitz-Birkenau trafia Dina Gottliebowa, Żydówka z Brna, studentka akademii sztuk pięknych. Ma malować numery na blokach, ale okazuje się, że bardziej potrzebny jest portrecista. Doktor Mengele bada „mieszkańców cygańskich”, odcienie oczu i skóry najlepiej wyjdą na akwareli.

W 1942 roku w rodzinie oświęcimskiego kolejarza umiera najmłodsze dziecko. Trzy dni po wyzwoleniu Auschwitz jego syn idzie do obozu po sierotę, która zastąpiłaby zrozpaczonej matce utraconą córkę. Wybiera małą dziewczynkę, węgierską Żydówkę o imieniu Ewa. Jakiś więzień daje mu w prezencie akwarele, które walają się po baraku.

W 1963 roku muzeum KL Auschwitz-Birkenau odkupuje obrazy od Ewy. Kilka lat później udaje się odszukać autorkę. Dina Gottliebowa mieszka w Stanach, jest żoną znanego Disneyowskiego rysownika Arta Babbitta. Przyjeżdża, ogląda obrazy, prosi o fotografie. A potem milknie, by w połowie lat 90. zażądać zwrotu oryginałów...

Farby wodne to studium złożoności dziedzictwa powstałego w nieludzkich warunkach. To także próba uchwycenia tego, czym jest tożsamość romska i gdzie kończy się los jednostki, a zaczyna zagłada narodu.

Na kanwie życia więźniarki, która malowała „Cyganów doktora Mengele”, Lidia Ostałowska przedstawia historię zagłady europejskich Romów i powojenne zawirowania polityki pamięci. „Farby wodne” to spokojny reportaż z piekła, książka, której nie można zapomnieć.

Irena Grudzińska-Gross